

er, at de stammer, der føres med Sværd, Krudt og Knugler, forglemmer nu, og deres Vitrininger udslettes, medens derimod deskmæle, der føres inde i det enkleste Menneskes Sjæledyb, altid før langt ftere og mere vidtrækkende Betydning. Og der gælder sammen de Wærdier, som rækker ud over Dag og Tid og ind i Ewigheds Land. Napoleons Gerning derimod spores nu kun gennem Tørringelsen af det franske Folks Læsstraf, og vandelige Uldbagsgang.

De mange stal leve for at hjælpe de jaa Genier frem", saadan har det lydt; men saadan lyder det ikke i vores Dage. Vi har joet vores Øjne op, saa vi nu ser og fortæller, at hvort entset Menneske har en unødiglig Verdi, og at Borden tilstørter den, der kan bruge den; den eneke Magt, som menneskeligt talt ikke haber sin Betydning gennermer, er den, der anvendes til at frigøre alle Mennesker.

Fremgang er et Særlende for vor Tid; men ikke alle er med i Rækken, der fører det i sit Program. Men for disse Mæltier findes vi dem, som er lave og aandsføede, de dogne og ligegyldige, som lever på andrens Belønning, og dem, som besøller vore Hængler og Tugthuse. Vi finder der dem, som tilbringer en stor Del af deres Tid med at sidde paa Vært og Kasser eller i Værtshuse og Smalte, men ikke bestiller noget, også dem, der lutter efter Klængene af den Skatte, der fortæller, at endelig er Arbejdet forbi for den Dag, — også dem, som i fremragende Stilling til vor politiske Liv bruger deres Tid til at vinde frem i egenkraft Øjemed og for det mest er paa Jagt efter personlig Binding, — og vi finder der Kjærlighed, som lyder og bedrager og faar uretfærdighed sat i Højsædet blot for at kunne vinde et godt Saler.

Alle disse, som vi her har omtalt, og deres Bige, hjælper ikke til Kampen for Fremgang på direkte Maade, og dog er de ufrivilligt med til at gøre lidt godt; thi alt er jo vistlig lagt til Rette, at det er umuligt for en enkelt at gøre ubedig Skade og paa den anden Side undgaa at gøre det mindste godt. Det er nemlig faaledes, at et daarslig Eksemplir virker derved, at andre faar Hjælp for at følge det. Dog er det ingen Hjælp for Udøveren, der selv altid bliver paa det lave Stade og der maa tage mod andres Blingeogt og Haan.

(Fortsættet.)

Knud Rasmussen om sin nye Grønlandskepidition.

Paa Anmodning af vor Korrespondent i København fortæller den kendte Førstatter og Polarker fra os følgende om sin (i April paabegegnede) "Den Thule-Ekspedition" til Nordgrønland.

"Det bliver en Sladerejse til

Egne mellem Independence Fjord og Nordenstred - Pasbagen; Tu-

ren gaar saadet frem som tilbage over Indlandsisen, og jeg rejser hersea d. 1. April med Automob til Holstensborg i Sødgrenland d.

20. Her ligger med Ekspeditions- skib klart til - hvis Omstændig-

hederne tillader det - at bringe mig, og mine til Pasbagen, Peter

Grenen og Lange Koch (Geolog) samt til Eskimoer fra Cap York-Distriket nordpaa. Kan dette ikke

lade sig gøre, starter vi strax pr.

Slæde og gaar hurtigt frem over

de danske Kolonier op til Upernivit, saa vi - forhaabentlig - kan

naar min Station Thule (76 n. Br.)

saa tidligt, at vi senest d. 1. Juni kan gaar op over Indlandsisen. Tu-

ren gaar da fra Clemens Mar-

hans Glacier over mod Theral-

Dobsones Fjord, ca. 600 Km. over

Nen, og derfra videre til Norden-

Hjelds-Pasbagen. Villes det os ikke

at komme ned ved Dobsone-Fjorden,

gaar vi direkte til Adam Bierings

Land og siger derfra en Rute, der

kan bringe os til de uberaadte

Egne, som det er vor Plan at ud-

forstørre og forlænge.

Omkring Midten af August maa vi være parate til at drage tilbage over Indlandsisen, for at vi kan næstetheds tilbage til Thule og gaa hjemad med "Cap York", alt-
saa i Begyndelsen af September. —

Ekspeditionens Hovedhjemmehus er at forlænge og udforse Landet mellem Independence-Fjorden og Nordenstred - Pasbagen, Victoria-Pasbagen og Theral Dobsones Fjord. Dette Egne rummer store Spørgsmål af geografisk og etno-
grafisk Interesse, og bl. a. vil det være af stor Vigtighed at saa kon-
stateret, om der eksisterer Rester af

Eskimo-Bygninger ved de store Fjorde fra disse Folks Vandrer saaledes som det er paastaaet. I Peary-Land har man jo fundet saadanne Rejster — dog ikke af Winter-Hotter — ligefra paa Nordgrønlands Øjelyd ved Sophus Müllers Nas og Eskimo Nas, i Amduups Land og Holms Land. Og for altsaa at staale nojagtigt Kendstab til disse Eskimo-Vandringer maa vi fulgtage og udforse nævnte Strækninger.

Der har jo været adskillige Eks-

peditioner til Vest- og Øst-Grønland i det sidste Aarhundrede, men endnu ligger Strækningen fra Theral Osborne-Fjord til Peary-Land med dette sidste store uendte Hjørde hen som usiden Land, og for dette er fortalt og udfor-

stet, at det umuligt at danne et fuldstændigt geologisk Bilde af Grønland. Og det maa være en Præmiss for os, at denne sidste

Del af et kompenserligt Arbejde som Grønlands Udforskning, fuldsjæles af en dansk Geolog.

Vi ved, at der er en Vægstrafning i Peary Land, som handhæves under vi dem, som er lave og aandsføede, de dogne og ligegyldige, som lever på andrens Belønning, og dem, som besøller vore Hængler og Tugthuse. Vi finder der dem, som tilbringer en stor Del af deres Tid med at sidde paa Vært og Kasser eller i Værtshuse og Smalte, men ikke bestiller noget, også dem, der lutter efter Klængene af den Skatte, der fortæller, at endelig er Arbejdet forbi for den Dag, — også dem, som i fremragende Stilling til vor politiske Liv bruger deres Tid til at vinde frem i egenkraft Øjemed og for det mest er paa Jagt efter personlig Binding, — og vi finder der Kjærlighed, som lyder og bedrager og faar uretfærdighed sat i Højsædet blot for at kunne vinde et godt Saler.

Allerdisse, som vi her har omtalt, og deres Bige, hjælper ikke til Kampen for Fremgang på direkte Maade, og dog er de ufrivilligt med til at gøre lidt godt; thi alt er jo vistlig lagt til Rette, at det er umuligt for en enkelt at gøre ubedig Skade og paa den anden Side undgaa at gøre det mindste godt. Det er nemlig faaledes, at et daarslig Eksemplir virker derved, at andre faar Hjælp for at følge det. Dog er det ingen Hjælp for Udøveren, der selv altid bliver paa det lave Stade og der maa tage mod andres Blingeogt og Haan.

(Fortsættet.)

Vor Sladerejse over Indlandsisen vil stræffe sig over 2000 Km., og undervejs vil der da blive rig Lejlighed til at gøre forskellige Jagttagelser ogsaa m. g. t. selve Indlandsisens Befrielse. Da endelig vil Ekspeditionen ogsaa foretage meteorologiske, botaniske og zoologiske Undersøgelser.

Vigesom paa den 1. Thule-Eks-

pedition vil Detagernes Udrustning og Levervis blive rent ekstremo. —

Det er min Station deroppe

"Thule", der befolkets og udnytter Ekspeditionen, og den ledes jo af en Komite med Ingeniør Nyboe som Formand; vi har joet nedsat en ledelselabelig Komite, der til

en ledelselabelig Komite, der til